

dict. n. 3 et per dict. ibi allegatos — Jure retentionis an transeat in singularem successorem, et ad fructus rei porrigatur, et quando, dict. n. 4 in fin. — Jus retentionis an detur depositario pro expensis in re deposita factis, n. 4 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 5.

JURA SANGUINIS minui non possunt, n. 4 l. 5 tit. 24 part. 4.

JURA SINGULARIA facilius tollantur, et brevi tempore, n. 4 ad fin. l. 64 tit. 5 part. 5.

JURA PERSONALIA non transeunt in emptorem, nisi cedantur per venditorem, num. 4 l. 50 tit. 15 part. 5.

JUS PASCULANDI in communi civitatis ad omnes pertinet, sive divites sint, sive pauperes; et quid si dives plures greges habeat, ex quo pauperes damnificantur, n. 9 l. 9 tit. 28 part. 5.

JUS EXEQUENDI obligationem personalem quo tempore præscribatur etiam contra ecclesiam, n. 4 l. 22 tit. 29 part. 5.

JUS AQUÆ DUCENDÆ ex aquæductu publico à Principe concessio, qualiter istud intelligi debeat, n. 4 l. 5 t. 31 tit. 3.

JUS ACCRESCENDI an et quando locum habeat, et inter quos, et qualiter, et in quibus rebus, n. 6 l. 33 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — an detur conjuncto, et ipse per hoc excludat venientem ab intestato, dict. n. 6. — an detur ex inutili conjunctione, n. 6 d. l. 33 t. 9 p. 6. — an detur inter duos spurios, et quid si legitimi sint, ibidem. — an habeat locum in relicto, quod capit vires ex dispensatione, ibid. q. 3. — cessat in pluribus, de quibus vide latè per n. 6 supradict. l. 13 t. 5 p. 6. — Et an possit renuntiari jure accrescendi, d. n. 6 ad fin. — Jus accrescendi an detur acceptanti partem legati, si alii collegatarii partes suas nolint, n. 5 l. 36 t. 9 p. 6.

JUS DELIBERANDI an detur fideicommissario universali, in quem omnia onera transeunt, n. 5 l. 1 t. 6 p. 6. — vide infra in verbo TEMPUS AD DELIBERANDUM, etc.

JUS AGENDI AD SUPPLEMENTUM, vide infra in verbo SUPPLEMENTUM, etc.

JUSSUS idem est quod licentia, vel præceptum, n. 4 l. 15 t. 6 p. 6, et de hoc vide in verbo LICENTIA. — judicis, patris, vel domini, quando excuset officialem, filium, servum, vel famulum, n. 2 et 6 l. 5 t. 15 p. 7 per text. ibi.

JUSTA CAUSA quæ dicatur, ad hoc ut Presbyter parochialis det licentiam suo parochiano alibi confitenti peccata sua, n. 7 l. 2 tit. 4 part. 1. — litigandi excusat à condemnatione expensarum, et qualis ista esse debeat, n. 5 l. 8 tit. 22 part. 5.

JUSTITIA dicitur opus Regis, n. 11 in proëm. Partit. — Justitiam differre idem est, ac si in totum denegaretur, n. 5 l. 31 tit. 26 part. 2. — Justitia sine potestate exercendi eam medio necessario fieri, neque exerceri potest, n. 6 in proëm. 3 partit. — et multa de bonis ipsius, gloss. in proëm. tit. 1 part. 5, et in n. 2 l. 4 ibid. — Et sine ea mundus sustineri non potest, n. 4 l. 2 ibidem. — Justitia si à Rege non fiat, statim regnum vacat de jure, et de facto, n. 7 l. 5 tit. 24 part. 4. — si denegetur, vel negligatur fieri, an propter hoc dominus, et ejus cives deprædari possint, n. 5 l. 10 tit. 25 part. 4.

L

LABOR, et opera differunt inter se, et qualiter, et quare dicantur laboratores, et qui, n. 4 per text. ibi, l. 5 tit. 20 part. 2. — improbus omnia vincit, et hominis labor et industria omnia humana sibi subjicit, et attrahit; et plura de hoc vide per n. 2 l. 7 ibidem. — non debet esse sine mercede, qui semper virtuosè operanti remunerandus est, et dicitur pretium rei, n. 4 l. 14 t. 6 part. 5, et n. 4 l. 13 tit. 9 part. 5. — Et iniquum reputatur laboris alicujus fraudare, n. 2 dict. l. 13 tit. 19 part. 5. — Labor requiritur ad adeundam scientiam, et qui magis laborat, magis sapiens esse creditur, n. 5 l. 15 tit. 9 part. 4.

LABORARE an teneatur filius, cum sit robustus, an verò sine eo pater illum alere teneatur, n. 5 l. 6 t. 19 p. 4.

LAC non est nisi sanguis colore mutato, n. 3 l. 3 t. 7 part. 2.

LACTARE si non decedat matri, cujus sumptibus filius nutricetur, an suis, vel patris, n. 2 per text. ibi, l. 3 tit. 19 part. 4.

LAIICUS, et laicorum consuetudo, an liget clericos, n. 2 l. 5 tit. 2 part. 1. — Laici qualiter debeant scire articulos fidei, n. 2 l. 1 tit. 3 part. 1. — Laicus instanti necessitate benè et licitè potest baptizare, gloss. l. 5 tit. 4 part. 1 et n. 4 l. 1 tit. 17 p. 4. — solemniter penitens ordinari non debet, gloss. penult. l. 19 tit. 4 part. 1. — si propter necessitatem aliquem confessus fuit, si postea revelet peccatum, quo modo puniatur, n. 5 l. 33 ibidem. — dilaniando se, an peccet mortaliter, ibid. n. 4 l. 45 cum n. seq. — Laici administrare non possunt Sacramentum Extremæ-Uctionis, n. 5 l. 69 ibid. — Laicus an possit eligi in Episcopum, et an postulari, n. 40 l. 22 tit. 5 part. 1. — vivente uxore potest eligi in Episcopum, dummodo ipsa Religionem intret, ibique profiteatur, gloss. fin. l. 33 tit. 5 part. 1. — Laici an tantum teneantur ad eleemosynam faciendam, quantum clerici, gloss. fin. l. 40 tit. 5 part. 1. — verberare non possunt clericos, etiam de mandato Prælati sub pœna excommunicationis, n. 9 l. 56 ibid. — an possint capere clericos de mandato suorum Prælatorum, sive incorregibiles sint, sive non, n. 40 dict. l. 56. — an possint clericos torquere de sui Prælati licentia, dict. n. 40 in fin. — an possint esse œconomi alicujus ecclesie, n. 2 l. 61 tit. 5 part. 1. — de licentia Episcopi possunt prædicare, mulieres verò non, n. 5 l. 9 t. 6 part. 1. — violentes interdictum, qua pœna puniantur, n. 9 l. 18 t. 9 part. 1. — Laicus excommunicationem per annum contemnens puniatur à judice ecclesiastico in temporalibus, n. 4 l. 52 t. 9 part. 1. — an et quando possit compelli ad fabricam suæ ecclesie, et ad ipsius reparacionem, n. 5 l. 11 tit. 10 part. 1. — Laici an possint mortuos sepelire, et quando, n. 2 et 3 l. 5 tit. 15 part. 1. — non possunt uti vestibus, quibus clerici utuntur, neque possunt dicere Orationes cum *Dominus vobiscum*, vide ibid. in n. 4. — quare permittantur habere jus patronatus in ecclesiis, n. 4 l. 15 t. 15 p. 1. — statuendo an possint facere, ut laudabilis consuetudo dandi ecclesie, vel clericis non servetur amplius, n. 2 dict. l. 15.

— an possint agere contra clericos, ut servetur consuetudo dandi illis certa die candelas, ibid. in fin. — Laicus decimas non percipit; et quid si aliquis in hoc privilegiatus illas non privilegiato conferat, n. 21. 22 t. 20 p. 1. — de Papæ licentia benè potest decimas alicujus ecclesie percipere, n. 21. 23 ibidem. — qualiter debeat probare decimas præscripsisse, ibid. in fin. — super receptione decimarum privilegiatus decimas novalium percipere non potest, n. 5 d. l. 25. — Laici an possint ab Archiepiscopis, vel Episcopis visitari in sua generali visitatione, n. 5 l. 4 tit. 22 part. 1. — an possit decimas præscribere, n. 4 l. 6 tit. 29 part. 5. — Laicus si aliquid habeat commune cum clericis, n. 4 l. 18 tit. 31 p. 5. — Laici possunt fortificare turrim ecclesie pro sustentatione loci contra infideles, n. 2 l. 8 tit. 10 part. 1, et vide n. 4 l. 20 tit. 32 part. 3. — pro tuitioni reipublice possunt se incastellare in turri ecclesie, dict. n. 4 et 2 l. 15 tit. 31 part. 5. — an teneatur ad ecclesie refectonem, et quando, n. 4 l. 24 tit. 52 part. 5. — an possint leges sive statuta facere puniendo matrimonia clandestina, et an illa debeant observari, n. 5 l. 5 tit. 3 p. 4. — Et quid si adjuvent jus canonicum imponendo gravissimam et rigurosissimam pœnam, ibidem. — Laici an possint imponere pœnam filie contrahenti sine consensu patris, ibidem quod non. — paternitatem contrahunt, si tempore necessitatis aliquem baptizaverint, n. 4 l. 1 tit. 7 part. 4. — Laicus peregrinus etiam ad judicem ecclesiasticum habet recursum, quando inhumaniter tractatur, n. 5 l. 27 tit. 8 part. 5. — an possit esse tutor clerici, et quando, n. 4 l. 1 t. 16 p. 6.

LAPIDES puri, sive pretiosi, qui per alluvionem fundis nostris accrescunt, an nostri sint, n. 2 l. 26 tit. 28 p. 5. — an liceat unicuique extrahere de alterius fundo impunè, et quando, num. 21. 27 tit. 11 part. 4. — Et quando commodum lapidinarum fundi in dotem dati spectet ad maritum, et quando ad uxorem, ibid. in n. 5. — Lapides, et est mirandum de cœcitate aliquorum, qui magno pretio emunt lapides, cum tam de facili falli possint, n. 5 l. 8 tit. 16 part. 7.

LAQUEUS, et si in laqueo fera cadat, et alius eam accipiat inde, an sua sit, n. 5 l. 21 tit. 28 p. 5. — Et quid si erat in conspectu ipsius laquei, ibidem.

LATA CULPA an æquiparetur dolo quo ad hoc, ut pœna corporalis imponi valeat, n. 5 l. 5 tit. 24 part. 2. — in lege Cornelia de sicariis, an æquiparetur dolo, num. 4 l. 23 tit. 22 part. 5. — qualis sit, n. 8 per text. ibi, t. 5 part. 5, et n. 5 l. 11 per text. ibi, tit. 25 part. 7. — an veniat in actione pignoratitia, n. 5 l. 20 tit. 15 part. 5. — an æquiparetur dolo in maleficiis, n. 5 per text. ibi, l. 11 tit. 33 part. 7. — Et de sententia lata per latam culpam, an valeat, et qualiter judex teneatur, ibidem. — Lata culpa non sufficit ubi dolus requiritur ex proposito, dict. n. 5 dict. l. 11. — dicitur quando de nocte dimittitur ostium apertum, ibidem. — Et error juris dicitur lata culpa, n. 4 dict. l. 11 tit. 25 part. 7.

LATRO manifestus quis dicatur, et an defendatur ab ecclesia, n. 5 l. 4 tit. 11 part. 1. — Latrones famosi in diebus festibus debent suspendi, si periculum sit in mora, alias non, n. 12 l. 35 tit. 2 part. 5. — insignes, et

noti, et eorum duces appellare non possunt, n. 4 l. 16 tit. 25 part. 5. — licet inter se concordet sint, vel amici, illa non dicitur vera amicitia, neque concordia, debet enim amicitia esse in bonum, n. 9 l. 1 tit. 27 p. 4. — dicuntur illi, qui student utilitati propriae, et non domini, cujus negotium gerit, n. 4 l. 29 tit. 12 part. 5. — quando occidi possint vel non per ipsum dominum, et quales sic, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 8 p. 7. — propter exportationes parvæ vel vilis rei, non possunt occidi, n. 5 ad fin. l. 3 tit. 8 part. 7. — Et an item quod in latrone dicitur, dicendum sit in noctuno depopulatore, n. 9 dict. l. 5 per text. ibi, tit. 8 part. 7. — Latro famosus quis dicatur, et idem est quod publicus latro, n. 11 dict. l. 3 tit. 8 part. 7. — Latrones devorantes in publicis stractis, vel in non consuetis, qualiter puniantur, n. 12 dict. l. 5 tit. 8 part. 7. — dicuntur multis modis, et diversis, gloss. legum tit. 14 part. 7. — Latro proprie quis dicatur, et de pœna istius, sive famosi sit, sive non, n. 5 et 6 ibi, l. 18 tit. 14 part. 7. — publicus quis dicatur, et de ipsius pœna, n. 5 in princ. et ibi num. 6 dict. l. 18. — Et de pœna receptorum latronum, n. 14 et 15 l. 18 per text. ibi, tit. 14 part. 7, et de hac materia vide supra in verbo AC IO FURTI, et in verbo FURTUM, et in verbo FUR.

LATROCINIUM, vide supra in verbo FURTUM.

LAUDABILIS CONSUETUDO quæ secum habere debeat, ad hoc ut ita dici possit, n. 21. 15 tit. 17 part. 1. — Et de modo probandi aliquam esse consuetudinem laudabilem, ibid. post med.

LAUDEMIO à filiis succedentibus in emphyteusim solvi non debet, et quare, n. 4 l. 21 tit. 5 part. 6.

LEGALIS POSSESSIO; vide de hoc in verbo POSSESSIO.

LEGARE REM emphyteuticam, an possit emphyteuta irrequisito domino, n. 3 quæst. 4 l. 29 tit. 8 in part. 5. — an possit testator rem hæredi sui, et quid si in ea aliquid jus habebat, et an ipso jure transeat dominium rei alienæ legatæ, ac si legaretur res propria testatoris, n. 2 l. 10 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — nunquam præsumitur quis, nisi tantum jus, quod habet in re, n. 5 quæst. 6 dict. l. 10 tit. 9 part. 6. — Legari quæ res possint à testatore, et quæ non, gloss. l. 12 et 13 t. 9 p. 6, et gloss. l. 13 ibid. — Et an cum tales res legari non possint, debeat earum æstimatio, n. 8 dict. l. 13 junct. ibi n. 8 et 10.

LEGANS alicui pascua pro gregibus suis, debentur sibi pascua hyberna et æstiva, n. 5 l. 15 tit. 8 part. 5. — alicui instrumentum debiti, quod sibi debebatur, quid tunc legasse videatur, num. 1 l. 47 per text. ibi, tit. 9 part. 6.

LEGATARIUS an noceat sententia lata contra hæredem super nullitate testamenti, n. 25 l. 20 tit. 22 part. 5. — Legatarii legata eis relicta consequi non possunt, si ex testamento non adeatur hæreditas, dict. n. 25. — possunt appellare à sententia lata contra hæredem, quando testamentum non valuit, et ex qua causa, n. 2 l. 7 t. 25 part. 5. — si dicant hæredem eis fore suspectum, an istud tantum dicere sufficiat sine alia probatione, ut cum eo in judicio esse non possint, ibid. in n. 2. — si eis sub modo aliquid sit relictum, si modum non adimpleant, an

legatu n. perdant, n. 1 in fin. l. 6 tit. 4 part. 5. — Et an dominium rei legatæ in legatarium transeat sola voluntate testatoris absque alia traditione, n. 1 l. 44 t. 5 p. 5. — Legatarius cui à testatore fuit relicta quinta pars bonorum, si fundum hæreditarium velit emere, an consanguinei testatoris admittantur ad retrahendum, ut talis fundus cum eis remaneat pro tanto, n. 2 quæst. 5 l. 55 tit. 5 p. 5. — in re legata sibi quodammodo hæres dicitur, n. 5 l. 28 tit. 8 p. 5. — Legatarii habent tacitam hypothecam in bonis defuncti pro consequendo legato eis relicto; et quid hodie, cum per legem regni legata debeantur, etiam non adita hæreditate, n. 8 l. 26 t. 15 p. 5. — Legatarius an ratione talis tacitæ hypothecæ præferatur creditoribus chirographariis, ibidem. — Et an testator possit prohibere, ne competat hypotheca pro legatis ab eo relictis, dict. num. 8 dict. l. 26 tit. 13 p. 5. — Legatarii quibus legatum fuit relictum in minus solemnitate voluntate, si legatum eis datum sit, an tunc hæres possit illud repetere, n. 1 l. 31 per text. ibi, t. 14 p. 5. — Legatarius an possit esse testis in testamento in scriptis facto, vel nuncupativo, et quid hodie, n. 1 l. 11 per text. ibi, tit. 1 part. 6. — Et qualiter edi debeat legatariis copia testamenti, si petant sibi edi, n. 2 l. 5 per text. ibi, t. 2 part. 6. — Legatarius in re legata habetur loco hæredis, n. 5 dict. l. 5 t. 2 part. 6. — dicitur institutus in re certa alio adeunte hæreditatem, n. 2 in princ. l. 14 tit. 3 part. 6. — an dicatur institutus universaliter qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis retenta re certa, dict. n. 3. — Et an capiens ex stipulatione, si stipulatio successit loco tituli universalis, habeatur loco legatarii, ibidem. — Et an huic, qui habetur loco legatarii, debeantur fructus à tempore moræ, ibidem. — Et an hæres institutus in parte bonorum, aliis universaliter institutis, habeatur loco legatarii, sicut si in re certa esset institutus, ibidem. — Legatarius dicitur ille, qui inter hæres non habet jus accrescendi, in dict. quæst. 7. — vel hæres an dicatur ille cui ususfructus omnium bonorum relinquatur, vel legantur omnes res, dict. n. 5 quæst. 8. — an dicatur institutus in re certa, quando sic institutus fuit per testatorem in secundo testamento, quod fecit animo revocandi primum, an vero tunc hæres dicatur, ut per hoc primum testamentum irritetur, dict. num. 3 in final. dict. l. 14 tit. 3 part. 6. — Legatarii an sint citandi, quando hæres vult inventarium conficere, et per quem iudicem, n. 7 et 8 l. 3 t. 6 p. 6. — Et an ex defectu talis citationis vitietur inventarium, etiamsi hæres tunc fideliter illud fecerit, dict. n. 8. — Legatarii, sive præsentibus sint tempore confectionis inventarii, sive absentes semper possunt probare contra inventarium, si dicant illud fraudulenter, et dolosè factum, n. 2 l. 6 tit. 6 in p. 6. — interim quod hæres facit inventarium, non possunt illum convenire, et quando sic, n. 1 et 2 l. 7 ibidem. — si prius ab hærede legatum acceperint, quam ipse solvat creditoribus hæreditariis, an tuti sint, an vero creditores reclamare possint, ibidem. in n. 9. — an possint inquietari per creditores hæreditatis, quando vero non, sed ipsi contra hæredem recursum habeant, ibidem. in n. 10. — creditoribus, hæreditariis cedere debent, ibidem.

in n. 10, 11, 12 et 15. — an concurrant cum creditoribus, ut sua legata consequantur, licet vires hæreditatis non sufficiant, quando hæres inventarium non fecit, et agentes contra eum dicant plus non remansisse in bonis testatoris, vel in foro conscientiæ, n. 2 l. 40 t. 6 p. 6. — an possint agere contra filium hæredem sui patris, qui non fecit inventarium ad suam legitimam, quando vires hæreditatis non sufficerent, ibidem. in n. 3. — ex quibus verbis factis, vel signis videantur acceptare legatum, et quando non, n. 5 cum aliis ibi, l. 11 tit. 6 part. 6. — Legatarius si sit incapax legati, et illud Regi deferat, an ex ista dilatione aliquod præmium consequatur, et quibus faciendæ sit dilatio ista, et quid in totaliter incapacibus, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — Legatarii an teneantur filii legitimam supplere, vel an hoc ad hæres pertineat, n. 10 l. 5 per text. ibi, t. 8 p. 6. — Legatarii capacitas, quando et in quo tempore requiratur, n. 7 l. 1 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — alicujus rei certæ, an ad debita testatoris teneantur, et quid in legato quotæ bonorum, dict. n. 1 dict. l. 2. — in plus gravari non possunt per testatorem, quam quod ab eo habuerunt, n. 5 l. 3 tit. 9 part. 6. — Legatarius an possit pœnitere, si acceptato legato, fecit, quod testator sibi jusserat, dict. num. 5. — Et quando videatur legatum legato relictum animo compensandi cum debito, quod testator sibi debebat, dict. n. 5 dict. l. 3. — Et an legata debeantur ab hærede legatarii, n. 6 dict. l. 3. — Legatarius de qua culpa teneatur fideicommissario, n. 5 l. 7 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — quali titulo possideat, quando hæres elegit unum ex duobus dari legatum, si erat ejusdem nominis, et sub nomine proprio benè alicui à testatore fuit relictum, num. 3 l. 9 tit. 9 in p. 6. — an teneatur probare testatorem scivisse rem esse alienam, vel non, ibidem in num. 4. — Et quando legatarius debeat illam rem sibi legatam habere, licet testator sciverit, vel ignoraverit rem legatam esse alienam, ibidem. in n. 7. — Legatarius an re evicta agat de evictione, dict. n. 7 dict. l. 10. — an et quando teneatur redimere pignus testatoris, quando illud sibi legavit, vel hoc ad hæredem pertineat, glos. l. 11 per text. ibi, t. 9 p. 6. — an et quando possit compellere hæredem, ut suis sumptibus perquirat rem sibi legatam, et sibi det, n. 2 l. 12 ibidem per illum text. — cui testator pignus suum legavit, an per hoc liberetur à solutione debiti, et quando, n. 2 l. 16 tit. 9 part. 6. — Et quid si illam sibi legavit credens esse propriam ipsius testatoris, ibi n. 2. — Legatarius an possit ab hærede petere legatum sibi relictum, quando testator in vita sua illud vendidit, vel pignoravit in totum, vel usumfructum tantum, num. 2 et 4 l. 17 tit. 9 part. 6. — an possit petere legatum sibi dari, quando testator ad sibi relinquendum ex falsa causa motus fuit, num. 1 l. 20 per illum textum ibi, tit. 9 part. 6. — an et quando possit petere sibi relictum sub conditione, modo, vel causa, gloss. l. 21 ibidem per illum text. — sub modo ante ipsius implementum non acquirit dominium rei legatæ, etiamsi præstiterit satisfactionem, et quando, n. 10 ibidem. — si decedat ante conditionis implementum, an talis conditio per hæres suos adimpleri possit, n. 2 l. 22 tit. 9 part. 6. — an

et quando habeat electionem, quando legatum fuit sibi in genere relictum, et qualiter sic relictum valeat, gloss. l. 23 ibidem. per illum text. tit. 9 part. 6. — Et an tunc legatarius, vel hæres possit eligere meliorem, etiamsi à testatore sit sibi data electio, ibidem. in n. 6 per text. ibi. — Et quid sit dicendum in causis piis, ibidem. — Legatarius cui relicta fuit domus in genere, an præferatur filiis, si testator unam tantum domum habeat, an verò legatum non valeat, ibidem. in n. 13 per illum text. — Et quid si testator legavit alicui unam ex domibus suis, cum nullam domum haberet, et quid si legaverit habitationem, ibidem. in n. 14. — Legatarius cui alimenta relicta fuerunt, qualiter ab hærede ali debeat, et qualiter ei prestanda sint, gloss. l. 24 per textum ibi, tit. 9 part. 6. — quando habet rei electionem, an et quando variare possit, et quid si semel jam variaverit, num. 1 l. 23 tit. 9 part. 6. — Et si electio sit tertio commissa, an ipso nolente eligere intra annum, ad legatarium transmittatur, num. 5 dict. l. 23. — Et an idem sit, si electio in modum conditionis commissa sit alicui tertio, ibidem. — Legatarii quibus data est electio, si in eligendo dissentiant, an illud sorte terminabitur, gloss. l. 26 per text. ibi, t. 9 part. 6. — Et an et quando legatum ad hæres legatarii transeat, vel non, n. 1 et 5 l. 27 ibidem per illum textum. — Legatarius, an et quando petere possit legatum in arbitrium hæredis positum, n. 1, 2 et 5 l. 29 tit. 9 part. 6 per text. ibi. — an debeat habere legatum mortuo hærede à quo fuit legatum illi relictum, quando ipse hæres voluerit, n. 3 l. 50 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — debet acceptare legatum in vita sua, aliàs ad suos hæres non transmittet, et quando sic, n. 4 dict. l. 30 — an possit petere sibi dare legatum, quod sibi contra leges relictum fuit per testatorem, n. 1 l. 52 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — potest propria auctoritate legatum capere, quando illud sibi per testatorem permissum fuit, n. 1 dict. l. 52. — Legatarii ubi velint, possunt hæredem convenire, quando testator jussit legata eis solvi in certo loco et ipse dolo vel mora ibidem non venit, n. 1 dict. l. 52 tit. 9 part. 6. — Legatarius, cui aliquid fuit sub inhonesta conditione relictum, poterit illud petere, neque eam implere tenebitur, n. 6 dict. l. 52 per text. ibi. — Legatarii, qui inter se unum legatum habent, qualiter dividunt, et an valeat, sive conjunctim, sive disjunctim sibi legetur, gloss. l. 53 per text. ibi, t. 9 p. 6. — Legatarius quando non succedat in partem sui collegatarii, vel non, et ex quibus, et quando sic, n. 6 dict. l. 53 tit. 9 part. 6. — Et an jus accrescendi habeat locum inter legatarios in habitatione pluribus relicta, vel inter duos correos, quibus est relicta liberatio, vel in legitima alicui jure debita, in dict. n. 6 dict. l. 53. — Et an testator possit impedire jus accrescendi inter legatarios, dict. n. 6 ad fin. — Legatarius an habeat dominium rei legatæ ante additionem hæreditatis, et quale habeat, et quando, n. 3 l. 54 tit. 9 part. 6. — Et an fructus rei legatæ debeantur legato ante aditam hæreditatem, et quando, n. 3 l. 54, et n. 4 l. 37 tit. 9 part. 6. — Et quid si legatum sit ad diem certam, an ante diem transeat dominium, dict. n. 3. — Legatarium si decedat ante diem legati, an illud ad hæres transmittat, ibidem in n. 4,

5 et 6 per text. ibi. — Et quid in legato conditionali, dict. n. 6 et num. 5 l. 55 per illum text. ibi, tit. 9 p. 6. — Et an jus adimplendi conditionem transeat in hæredem, ibidem in num. 8. — Legatarius potest legatum acceptare, et an pro parte acceptare, et pro parte repudiare possit, et quando; et an per agnitionem partis rei sibi legatæ videatur facta agnitio totius, num. 1, 2 et 3 l. 36 tit. 9 part. 6. — si acceptet partem suam, et collegatarius suam repudiet, an illa acceptanti accrescat, vel non, n. 5 dict. l. 36. — Et an quod accedit legato debeat legatario undecumque ei veniat, et quale augmentum, et quando, n. 1 l. 37 ibidem per illum text. — Et an legatarius teneatur ad onus, quod erat injunctum rei sibi legatæ, quando simpliciter sibi legata fuit, dict. n. 1 dict. l. 37. — Legatarius cui legata fuit domus, an si destruat, possit aream petere, n. 2 l. 37 t. 9 in part. 6. — Et quid si hæres in restituendo legato legatario fuit in mora, an tunc teneatur non solum ad fructus per eum perceptos, sed etiam ad eos qui percipi potuerat, num. 5 dict. l. 37. — Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor, vel illi quos percipere potuisset possessor, ibidem. — Et res debet statim ab hærede tradi legatario, alias per iudicem ad hoc indulgetur sibi tempus, et quid si res sit aliena, gloss. l. 58 tit. 9 part. 6. — Et quando hæres possit persequi rem legatam sumptibus legatarii, num. 2 l. 41 tit. 9 part. 6. — Et de qua culpa hæres teneatur legatario, n. 5 dict. l. 41 per illum text. ibi, et n. 5 l. 7 ibidem. — Et si ab hærede non sit ante moram res legata alicui sibi data, postea in omnem casum perit periculo hæredis, n. 4 dict. l. 41. — Legatarius cui pluries res eadem in eodem testamento legata fuit, qualiter eam habere debeat, n. 2 l. 43 per text. ibi, tit. 9 part. 6. — Et quid si alicui legatum sit chirographum debiti, an per hoc ipsum debitum sibi legatum videatur, n. 1 l. 47 tit. 9 part. 6. — Legatarius an possit legatum petere ante additionem hæreditatis, n. 1 l. 48, et n. 3 l. 54 cum aliis ibidem tit. 9 part. 6. — in quo loco legatum petere possit, et sibi solvi debeat, et intra quod tempus, gloss. dict. l. 48 per text. ibi. — an possit mitti in possessionem rei legatæ per executores testamenti invito hærede, et quid si hæres consentiat, n. 1 l. 2 t. 10 part. 6. — si sit etiam executor testamenti, an tunc possit propria auctoritate capere legatum, dict. n. 1 dict. l. 2. — Legatarii, an et quando possint executores testamenti convenire, n. 5 l. 4 tit. 10 part. 6. — Legatarius an possit detrahere Falcidiam de suo legato alteri legatario relicto, n. 1 in princ. tit. 11 part. 6. — Et an hæres invitis legatariis possit Falcidiam detrahere in una re tantum alicui legata, n. 10 l. 2 per text. ibi, t. 11 part. 6. — Legatarius an debeat penes se habere instrumenta rei sibi legatæ, et quando, n. 2 in fin. l. 7 t. 15 part. 6. — qualiter agat contra furem sibi furantem rem sibi legatam, antequam sibi traderetur, et quando actio furti, vel conditio furtiva detur, et ad quid, et qualiter, n. 4 l. 15 t. 14 p. 7. — an possit agere contra illum, qui in re sibi legata damnum dedit, actione legis Aquilæ, vel damni infecti, n. 8 l. 2 t. 15 p. 7 per text. ibi. — quæ petere possit, quando sibi vestes legatæ fuerunt, n. 8 l. 8 per text. ibi, t. 53 p. 7.